

ODDÍL
ORIENTAČNÍHO
BĚHU

T E S L A

J

W

T

20.

R

Z

Z

V

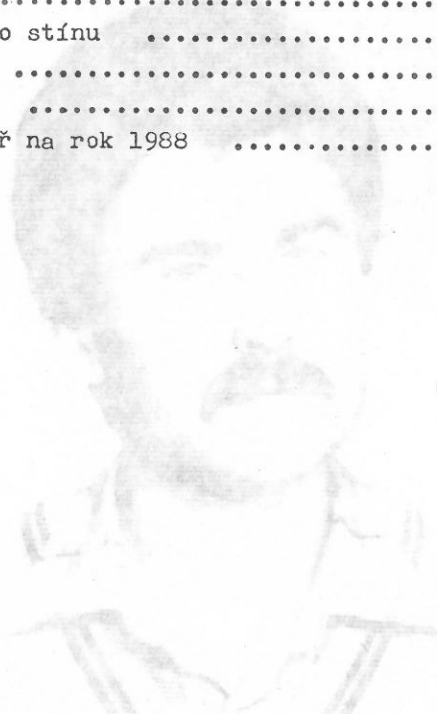
O

ROČENKA
1987

ARMONIA

O B S A H

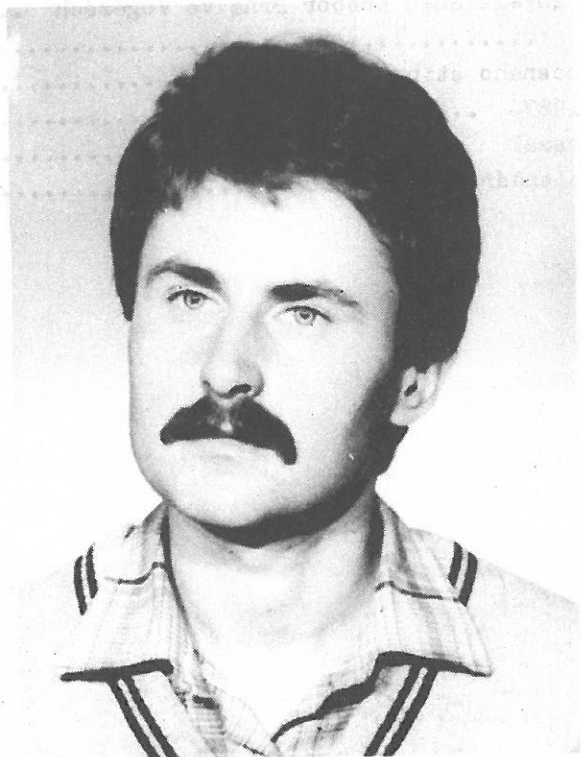
Slovo úvodem	3
Nejen běháním je živ orientační běžec	4
Uwaga - artykuli alkoholizne aneb někam jinam ..	8
Změny v soutěžním řádu	12
Na poslední chvíli aneb přebor Brna ve Vogézách ..	15
A N K E T A	19
Hledáči ztraceného stínu	21
Z VÝSLEDKU 1987	26
Oddílový adresář	39
Sportovní kalendář na rok 1988	42

Vydal: Vz TJ Tesla Brno, oddíl orientačního běhu
nositel stříbrné plakety ČSTV

Obálka - A. Kuchařová, fotografie - L. Minařík,
A. Petr, R. Mach, písařské práce - M. Jebavá,
I. Kovářová, redakce - L. Minařík

Náklad: 200 výtisků

K nejmudnějšímu datu našeho oddílu bude navždy patřit 23. srpen 1987, kdy tragicky zahynul v horách jugoslávského Durmitoru místopředseda oddílu ing. Pavel Č H A L O U P K A. Sotva kdy zapomeneme na člověka tak obětavého, skromného a ochotného pomoci tam, kde mnozí jiní selhávají. Pavel nikdy neuměl nevychovávat, nepomoci, právě opak ho přímo symbolizoval. Jeho optimismus a chuť do života dostaly nejkruťější ránu zrovna v době, kdy zakládal rodinu a vstupoval do nejlepšího období života člověka. Každý, kdo jej alespoň trochu znal, pochopil co obnáší pojem - kamarád, přítel.

SLOVO ÚVODEM

Každoroční hodnocení činnosti oddílu je některé roky snadné, jindy, například letos, je to těžší. Byli jsme dobří, nebo ne? Něco se povedlo, ale my jsme oddíl s bohatou tradicí, dá se říci zvyklý na úspěchy, takže přirozeně chceme stále víc.

Určitě nejvíc jsme byli spokojeni po mistrovství světa. Výkon Jany a Ady v jednotlivcích i ve štafetách nám udělal obrovskou radost. Naše družstva - žáci, dorost i dospělí - opět patří mezi nejlepší. Jako celek jsme se opět zlepšili, chyběli však výrazné úspěchy jednotlivců v mistrovských závodech. Potěšitelné byly výsledky na letních mezinárodních vícedenních.

Po všech stránkách se nám podařil závod štafet, který jsme pořádali na Lesné. Povedené byly i všechny akce pro veřejnost, na kterých se postupně podílely všechny věkové kategorie našich členů. Od výboru TJ jsme byli pochváleni za brigádnickou aktivitu na Lesné, ale ne všichni z těch, kteří to měli za povinnost, se brigády zúčastnili.

Materiální vybavení oddílu je na velmi dobré úrovni - stojany, lampiony, cílová konstrukce, mapy, nejsme ovšem stále schopni zajistit "dresy", a to jak na běhání, tak na reprezentaci oddílu, nepodařilo se nám zakoupit stan, máme čím dál větší potíže s časoměrným zařízením atd.

Velikost oddílu nám dělala spíš problémy - neustále plně obsazené autobusy na závody, nutnost vypustit nákup materiálu podle rozpočtu na úkor zajištění účasti na soutěžích a asi nejdůležitější problém: efektivní zvládnutí velkého počtu závodníků na mapových trénincích, tzn. věnování největší péče těm nejlepším, ale i dostatek času i začátečníkům.

V roce 1988 budeme pořádát jako hlavní akci krajský žebříček v květnu, očekáváme 1000 přihlášených. Pro finále ligy mládeže počítáme s vysokoškoláky jako pořadateli, Buď fit s mapou - dorost, V lese s mapou - žáci. Bude probíhat i příprava na Pohár evropských veletržních měst 1989, zejména mapování. Kromě toho další běžné plnění povinností oddílu.

Přeji Vám všem dobré sportovní výsledky, přiměřené zdraví, úspěchy ve škole i zaměstnání, životní pohodu.

Pavel Zabloudil

NEJEN BĚHÁNÍM JE ŽIV ORIENTAČNÍ BĚŽEC

Se zvěšujícími se nároky na výkonnost závodníka se v poslední době zvětšuje i zátěž na něj kladená při tréninku. Aby byl závodník **schopen** absolvovat tento náročný trénink bez zdravotních problémů a hlavně bez úrazů, je nutné dodržovat známé zásady tréninku jako je soustavnost, systematicčnost, postupné zvyšování zátěže, cykličnost. Mimo to je však důležité věnovat se zvláště v zimním období v poslední době se rozvíjející účelové gymnastice, která pomáhá vyrovnávat jednostranné zatížení v daném sportu a na druhé straně přispívá k dosažení vysokých výkonů. Co se tedy skrývá za názvem účelová gymnastika. Je to vlastně soubor gymnastických cvičení, která umožňují sportovní pohyb o větším rozsahu. Cvičení rozdělujeme do 3 skupin:

- a) cvičení vyrovnávací
- b) cvičení speciálně rozvíjející
- c) cvičení navozující příslušný pohybový návyk

Příklady pro jednotlivé skupiny cvičení

- ad a) posilování horních končetin, pletence ramenního, zádového svalstva, prsního a břišního svalstva, cvičení ohebnosti páteře a uvolnění pánve, nácvik správného držení těla, protahovací cvičení švihová i statická (strečink)
rekreační doplňkové sporty - veslování, posilování s činkami, gymnastika, rekreační plavání apod.
- ad b) posilování svalstva dolních končetin (svaly stehenní, hýžďové, lýtkové, bedrokyčlostehenní), břišní svalstva, protahování svalstva a šlach, zvětšování pohyby kýčelního kloubu, ramenního kloubu, rozvoj celkové vytrvalosti a funkce vnitřních orgánů, speciální běžecká posilování
výcvikové doplňkové sporty - košíková, odbíjená, bruslení, běh na lyžích, jízda na kole
- ad c) běh v usnadněných podmínkách, nácvik techniky běhu, běh za ztížených podmínek např. s činkami, po měkkém podkladu, běžecká cvičení - liftinik, skipink, odpichy, skoky v různé intenzitě.

Jě proto dobré vytvořit si zásobu jednotlivých cviků, nebo skupin cviků pro jednotlivá cvičení. Existuje řada příruček, ve kterých je spousta příkladů, spousta jednotlivých cviků (Kondiční gymnastika, Posilovací gymnastika atd.).

Účelová gymnastika v rozcvičení

1. Charakteristika rozcvičení

Rozcvičení je komplex speciálně vybraných cvičení, které mají za úkol připravit organismus na výkon. Speciální vybraná cvičení zvyšují dráždivost nervových center kůry mozkové a jiných částí nervové soustavy, řídicích činností různých soustav organismu - soustava oběhová, dýchací, vyměšovací apod. V organismu probíhají při cvičení velké fyziologické změny (zvýšení tepového a minutového objemu srdce, zvýšení tlaku, plicní ventilace atd.). Jestliže tyto změny probíhají až při vlastním výkonu, projevuje se to nepříznivě na celkovém výsledku. U sportovce, který se rozcvičil, proběhly všechny tyto fyziologické změny v organismu již při rozcvičení, takže výkon probíhá již od začátku za nejvhodnějších podmínek. Rozcvičení musí být dostatečně intenzivní, protože nedostatečné rozcvičení nepřipravuje korové procesy, ale do určité míry je narušuje. Intenzita má být optimální. Rozcvičení slouží tedy i k překonání předstartovního stavu. Dlouhé rozcvičení však způsobuje únavu, která snižuje stabilitu a pružnost nervosvalového aparátu. Závisí i na počasí - za chladného počasí je nutné rozcvičení prodloužit, zrychlit a dobře se obléci, při teplém počasí dobu zkrátit. Rozcvičením též předcházíme úrazům.

2. Řazení cviků při rozcvičení

Vždy podle promyšleného plánu - od hlavy k nohám či naopak, od končetin k centru, od velkých svalových skupin k menším atd. Není dosud vědecky zdůvodněno, který z uvedených způsobů je nejvhodnější. Je tedy nutno postupovat individuálně. Rozcvičení provádíme vždy až do té doby, kdy se začne vylučovat pot, který je známkou zvýšené činnosti výměny látkové.

3. Interval mezi skončením rozcvičení a výkonem

Optimální stav dráždivosti po tělesném cvičení nastává 2 - 3 minuty, což je také nejvýhodnější interval mezi skončením rozcvičení a začátkem výkonu. V žádném případě nesmí být plynulé a postupné zvyšování námahy nahrazeno krátkodobou a intenzivní prací. Úkolem je zvýšit pracovní schopnost organismu a naladit jej na nadcházející práci.

4. Rozcvičení před tréninkem

Rozcvičení před tréninkem v přechodném období má být delší, intenzivnější, které více posiluje jen některé části těla. Cvičení se vícekrát opakuje a vsunují se prvky gymnastické.

Rozcvičení před tréninkem v přípravném období je přizpůsobeno náplni tréninku. Má být všestrannější, vedené hravou, veselou formou (i s náčiním).

Rozcvičení před tréninkem v hlavním období stejné jako před závodem (viz dále), intenzivní. Důkladně procvičujeme ty části těla, které budou nejvíce namáhány.

5. Rozcvičení před závody

Před závody se sportovec nachází v předstartovním stavu. Rozcvičení je pak jeho součástí, je vlastně jeho vyvrcholením. V předstartovním stavu dochází ke zvýšené činnosti oběhové a dýchací soustavy, k zvýšení druždivosti CNS. Úlohou rozcvičení je snížit podráždění před závody. Odstraní i nepříznivé vlivy předstartovního stavu. Rozcvičení je kratší, méně intenzivní a je nutno ho provádět s většího soustředění. Jeho intenzita postupně vzrůstá. Pro trénovaného sportovce je nutné důkladnější rozcvičení, cílevědomější a speciálně zaměřené, pro začátečníky lehčí.

6. Struktura rozcvičení

Rozcvičení dělíme na tři části:

- a) rozehrátí - má za úkol rychle zahřát organismus a zvýšit jeho teplotu, jež napomáhá smršťování svalů. Provádíme jej lehkým během, chůzí a poskoky - pohyby zaměstnávající velké svalové skupiny, jež mají za následek mohutné zvýšení činnosti vnitřních orgánů. Po poklusu následuje zahřátí těch svalových skupin, které byly nedostatečně zahřáty během. Podle své disciplíny si musí sportovec vybrat 3 - 5 cviků pro zahřátí, které provádí plynule za sebou 5 - 15x.
- b) všeobecné (celkové) rozcvičení - rozšiřuje funkční možnosti organismu jako celku na novou úroveň pracovní schopnosti. Posilujeme, protahujeme (stretchink), a uvolňujeme svalové skupiny, zvětšujeme kloubní pohyblivost a zvyšujeme činnost vnitřních orgánů. Používáme především gymnastických cvičení prováděných dynamicky, švihem, s postupně zvětšovaným rozsahem pohybů na protažení svalů působících proti sobě (antagonisté) 5 - 7 cviků provádíme 10 - 15x.
- c) speciální rozcvičení - ukončuje přípravu organismu. Náplň tvoří speciální cvičení z účelové gymnastiky. Rytmus cvičení se má blížit rytmu vlastního výkonu.

Nejlépe je provádět cvičení stejná s pohyby prováděnými při výkonu - atletická abeceda.

7. Cvičení po tréninku, závodech

Po tréninku či závodech je nutné provádět cvičení uvolňovací a protahovací /stretchink/. Tato cvičení mají vliv na odstaňování únavy, zrychlují biochemické pochody ve svalcích /odplavení kyselých produktů/. Dále udržují svaly ve vlácném a pružném stavu a mají kladný vliv na šlachy a svalové úpony.

Závěrem je nutno si uvědomit, že rozcvičení má sice vliv na projevení všech schopností sportovce získaných během tréninku, ale nemůže nahradit jednotlivé slabé stránky přípravy sportovce.

literatura: M. Kostrová - Účelová gymnastika

Pepa

Věra Kolaříková zvítězila na mezinárodních závodech v Polsku

U W A G A ! ! ! ! !

U W A G A ! ! ! ! !

artykuli alkoholizacne aneb někam jinam

V době, kdy většina z nás dospělých a dnes už i dorostenců startovala na každé mapě v kraji dvakrát z jihu a dvakrát ze severu a i příští krajský zebríček bude na nově přemapovaném prostoru, pro změnu zase z jihu, bylo největší hnací silou naší početné výpravy na pohár Wavelu poznat něco nového. Maďarsko a NDR již máme otuknuté a do brněnských zájezdů, do jiných částí Evropy se pro dostatečný počet zájemců odjinud našinec nedostane. A přiznejme si, že Polsko i přes společnou hranici (snad pro všechny ty zákazy, příkazy, pozvání, povolení, razítka a potravinové lístky (má pro nás nádech exotiky a atraktivnosti. Když tohle podeprou až překvapivě dobré reference dřívějších účastníků a to, že pětidenní Nový Bor je zase v Kytlici, kde už jsme byli na 3-denních a na soustředění, tak podrženo - sečteno to dělá šest plných aut Tesláků + něco dekorace odjinud.

Úvodní nelehký boj s úředním šimlem byl shozen na bedra Petra Uhmanna, který se tohoto vyčerpávajícího úkolu ujal perfektně. Snad sehnal nějaká ta razítka a potvrzení i navíc a věřím tomu, že podle hesla "Kdo chce s kobylou řeh-tat.....", se naučil i polsky. Budiž mu dodatečně složen dík nás všech, neboť se zdálo až neskutečné, s jakou jednoduchostí a bez problémů jsme byli vpuštěni do Polska. Jenom Sámo padl do oka lepému celníku a musel ukázat, zda jízdenka MHD uschovaná v peněženke, není propadlá.

Vezli jsme si z domoviny velice nechutné počasí a na hranicích se nám zdálo, že mu unikáme. Ve snaze zbavit se ho plně, nasadil první vůz v pravy (řidič Uhmann) k trháku s takovou vehemencí, že první světelnou křižovatku na území Polska doslova proletěl na červenou. Dostalo se mu napomenutí od inspektora dopravního pořádku, že v Polsku projíždět na červenou křižovatku je nebezpečí "druhéj kategorie". Dodnes mi vrtá hlavou to první. Potom už to šlo dobře. Prokousat se sirným zápachem a smogem Katovické uhelné aglomerace a kolem 120 km severně od Českého Těšína je dědinka Potok Zloty - centrum závodů.

Děšt nás dohání, když stavíme stan, ale vzhledem k optimistické předpovědi počasí a k tomu, že talo oblast, až na vápencová bradla doslova plave na světle šedém písku, nám to příliš nevadí. Voda se při dopadu na zem téměř okamžitě vsakuje a něco jako bláto místní viděli snad jen v televizi. Petr vybírá tisíce a tisíce zlotých a jde prezentovat. Poprvé se setkáváme s pořadatelem a poprvé a na posledy nám ukazují svoji až neskutečně přívětivou tvář. Clověku je až nepřijemno, když porovnává místní usměvnou jednoduchost

a ochotu (jde přece o to, udělat si v Evropě co nejlepší pověst a přilákat na příští závody co největší počet cizinců (s některými našimi super poradateli.) Jak už to bývá u našich závodníků zvykem, mění se kategorie, přepisují se jména, ti co jsou přihlášení nepřijeli (asi neměli pozvání), ti co přijeli nejsou přihlášení a tak se přepisuje, mění, přesunuje a to vše za jednotnou cenu, bez dvojnásobného startovního, s úsměvem, ochotou a to všel!!! (Pezinok a jiní) do počítače. Večer před závodem. K úsměvům u prezentace se přidává i počasí a přestává přšet. Jdeme se na to vyspat.

Počasí si pořadatelé objednali na běhání perfektní. Ráno sluníčko. Shromaždiště pro všechny tři dny na jednom místě - 3,5 km od campu. Kdo nechce vlastním vozem, nebo pěšky, zakoupí si za pakatel jízdenku na pendl-autobus. Podle startovek zjišťujeme, že ke stejným závěrům, které pohnaly Teslu do Polska, došli i v jiných oddílech a jsou zde autobusy z Gottwaldova, Ostravy, Rychnova, výprava FS Praha a drobné skupinky odjinud a ze Slovenska. Tím se podstatná většina kategorií mění na československou záležitost. Účast snad kolem pěti set startujících. Jedinci z NDR, Maďarska, Finska, NSR, USA a pan Lenart Levin - sekretář IOF, snad jako pozorovatel.

K prvnímu startu se jde kilometr mladým borovým lesem, plným borůvek a všude moře písku. Nic se z toho nedá poznat a tak nás první kontroly trochu zaskakují. Meze mezi poličky a hned do boroviček s kapradím a jalovci. V tom ukryté skalky a kameny. Bohužel pro nás trochu jednoduché popisy. Jsme zvyklí na větší upřesňování polohy a dost často také na posunutý zakres kontrol. Takže, když nabíhám do svahu a ve světle zeleném hustníku s kapradím jsou čtyři skalky a popis je - skalka - 2m - pata, nevěřím a nacházím ji až po váhavém kroužení kolem. To byl začátek na vystrašení. Střední část závodu probíhá v čistém vysokém bukovém lese (typická Kroměříž) a rychlost některých závodníků nabírá takových parametrů, že si zabíhají do campu podívat jestli jim stojí stan (tvrdili, že v ideálním postupu), viz Urválek a Honzino. Kontroly v této části závodu byly jednoduché a téměř zákonitě dochází k tomu, že několik metrů (nebo desítek metrů?) posunutá kontrola v mírném svahu bez teréních tvarů vyvádí velikou část závodníků z rovnováhy a nenarazí ji. Na jejich omluvu budiž řečeno, že na správném místě (vzdálenostně) byl lístek s číslem. Aby nebyl poškozen formát závodu, byla kategorie mužské elity v tomto dni zrušena. V jiných kategoriích nikdo neprotestoval (např. Jim zrzavá liška) a pořadatelé nechali všechny závodníky pokračovat jako by jim měli. Tím elegantně kompenzovali vlastní chybu. Závěrečná část přechází opět do skalek asi jsem opoměl říct, že jsou vápencové, a v nich se nachází doslova direkt - kontrola. Představte si kamenný hrnec se vchodem jen z jednoho místa a popis skála - 3m - chyb - pata. Kdo měl štěstí, ten si mohl blahopřát. Kdo ho neměl, toho jistě přešla zlost ve společných sprchách.

Mimochodem, tohle sociální zařízení se stalo největší atrakcí každého dne.

Druhý den opět počasí zářivé. Obtížnost kontrol se trochu zvyšuje - obtížnost jedna, opět světle zelená, kapradí a jalovce, byla potvorská. Ale pak přichází vrchol dne. Vybíhá se z lesa na travnaté pláni, vlastně pahorky s řadami skal, jeskyněk, kamenů a údolíček. Trochu Silická planina bez závrtů, ale kopcovatější. Pro turistiku téměř exportní krajina. Pro orientačního běžce, který sečte horší čitelnost skal, vlastní chyby, pražící sluníčko na otevřených plochách, na vícedenní závod trochu přehnaná délka a příliš mnoho kontrol, to nevychází zrovna příjemně. V této etapě zazářil Šeba v elitě (dostal krásný korbek od pořadatelů). Mně osobně se po této etapě nelíbilo ani ve sprchách.

Odpolední programy obou prvních etap byly věnovány průzkumu místního trhu spotřebního zboží a návštěvě historických a církevních památek nedaleké Czeszochowé. Trh, až na drobnosti v textilu, z tohoto porovnávání vyšel poražen na hlavu. Poutní místo Svata hora v Czeszochowé bylo opravdu ke zhlédnutí. Bohužel pro Poláky až neuvěřitelně kontrastuje se svým civilním okolím. Také zřícenina Olztynu na vápencových bradlech nebo procházka po prostorách prvních dvou etap patřila k příjemným zážitkům. Špatná zásobovanost trhu částečně narušila večerní programy a tak místo oslavy několika narozenin otravovalo ovzduší pouze množství chroustů nadřzo ubytovaných ve stanu dorostenek a kanasta.

A máme tady třetí etapu. Start se posunuje o hodinu, počasí je stále parádní a tak v pohodě balíme stany. Pořadatelé si připisují malou kanku za špatně vyfáborkovaný úsek k mapám a tak dochází k paradoxní situaci, kdy naši nejzkušenější borci bloudí přes čtyři minuty na fáborcích. Les je dnes nejhustší. Velká část závodu se běží ve světle zelené s azimutovými postupy s obtížnými dohledávkami skalek. Jak už to tak při handicapech bývá jedou autobusy (M21A), zmatkuje se (ME a D21A), tvrdě se bojuje (M17) a nebo jasně vítězí (D35). Závěrečný účet je jasný. Úspěšní byli - šéf výpravy Petr Uhmann, Věra Kolaříková, Jura Urválek, Petr Dvořáček, Honza Vřešťál a s odřenými ušima i Marie Vanková. Ostatní si dobře zazávodili. Ti mladší získali plno zkušeností (nejen závodnických) a že se jim to může jodit, to potvrdil v závěrečném hodnocení pan Lenart Levin. Jeho slova o závodě světového poháru v PLR roku 1990 určitě nebyla plácnutím do vzduchu. Terény byly opravdu překrásné, pořadatelé ochotní, práce s počítačem na úrovni našich pořadatelů i s jejich chybami. Drobné chyby ve stavbě kontrol, jejich označení v popisech, jejich doslova zašívání v nepřehledném terénu a fáborcky k mapám ve třetí etapě se dají již v příštím roce odstranit. Také perfektně vykreslování skal, skalních chybů, průchodů apod. tak, jak jsme na ně zvyklí se dá naučit. Když k tomu přidají příjemnou atmosféru celého závodu, ochotu (změna cílového doběhu druhého dne pro vosí hnizdo na pěšině) a určitě příznivou referenci pana Levina

ve Skandinávii, čeští pořadatelé letních závodů třeste se. Vždyť vás může zahubit taková stupidnost jako je jeden hřebík kleští v sousedním políčku. Mně osobně se v druhé etapě podařilo, asi z únavy, schválně to člověk přece nedělá, narazit celé kleště do horního řádku. Bylo to čitelné a tak se nad tím nikdo ani nepozastavil. Jsou to přece letní, pro čs. běžce doslova uštvané houbou za procenty a bojem s pořadatelem o různé dodatečné přihlášky, diskvalifikace, přesnosti ražení či nevhodné umístění občerstvovačky, opravu rekreační závody v pohodě. To všechno bude určitě i příští rok na poháru Wawelu, která bude ještě blíže našich hranic než letos. Doporučujeme.

23 účastníků zájezdu a Mladej.

Zasloužilá mistryně sportu Ada Kuchárová zvítězila nejen v oddílovém přeboru, ale i na Mistrovství CSSR na dlouhé trati. Na Mistrovství světa ve Francii obsadila výborné 5. místo a ve štafetách získala bronzovou medaili

Změny v soutěžním řádu

Předseda mne požádal, abych z titulu své funkce člena české STK vnesl Teslákům jasno do pravidel a soutěžního řádu.

Je to úkol nadmíru obtížný. Přesto se pokusím vyhovět aspoň z části a tentokrát napsat něco o hodnocení žebříčku. Zabývá se tím článek 3.9. soutěžního řádu. Pro rok 1987 byl tento článek z gruntu překopán. Přiznávám se, že částečně jsem ho okopával i já.

S většinou dobrých nápadů v našem sportu přicházejí seveřané. /Výjimkou, jestli se nemýlím, je zavedení zelené barvy na mapách, protože u nich je zelené všechno/. Pohříchu pryč je doba, kdy předseda federální STK uměl švédsky a občas tam zajel. Takže se pouze domnívám, že ve Švédsku nemají výkonnosti třídy ani celostátní závody. Závodí tam pro radost z pohybu, pro zdraví, aby jim líp chutnalo, či z jiných ušlechtilých pohnutek. Aby mohli stanovit reprezenatanty a případně účastníky mistrovství Švédska nebo mistrovství Severu, k tomu jim slouží jakýsi celostátní žebříček. Do něj se započítává každý závod, splňující určitá kritéria. Body do žebříčku ve Švédsku ovlivňuje dosažený čas závodníka, průměrný čas prvních tří, koeficient soupeřů a koeficient obtížnosti tratě. Až na to poslední, máme všechno od letoška i u nás. Co nemáme, je jejich výpočetní technika, preciznost pořadatelů, kvanta závodů i závodníků a solidní celostátní svazový časopis. Na všem se ovšem pracuje a tak si myslím, že až jsme za opicemi 100 let, za Švédy jenom 10 nebo 20. Tolik úvodem.

Vrátím se k článku 3.9. našeho soutěžního řádu. Má celkem 7 odstavců.

První říká, které závody se do žebříčku počítají. Záleží to na rozhodnutí svazu, který soutěž pořádá. V posledních letech se počet ustálil na 6 jarních závodech, doplněných pro veterány veterániádou, pro elitu mistrovstvím ČSSR na normální a dlouhé trati pro ostatní kategorie, s výjimkou žactva přeborem republiky a federálním mistrovstvím v denním OB. Ve výše uvedeném žebříčku i v předbežném po jarní části jsou uvedeni jen ti závodníci, kteří dosáhli alespoň poloviny z bodů, které získal vítěz. To je první změna proti dřívějším rokům, kdy záleželo na tom, kolika závodů se běžec zúčastnil. Podmínka získat polovinu bodů je trochu přísnější. Sleduje se tím zkvalitnění soutěže a ztížení zisku výkonnostních tříd. Na druhé straně slabší závodník /nebo ten, který se zúčastnil mála závodů/ teprve po skončení soutěže zjistí, zda do ní byl či nebyl zařazen.

Druhý odstavec stanovuje, kolik výsledků /těch lepších/ se soutěžícímu do hodnocení bere. Jsou to zokrouhlené dve třetiny z vypsaných závodů /nyní tedy u žactva 4 ze šesti, u veteránů 5 ze sedmi a u ostatních 5 z osmi/. Borcům, kteří se zúčastnili více závodů, se nejhorsí body škrtají.

Ve třetím odstavci je popsán způsob výpočtu bodů v jednotlivém závodě. Závodník, který dosáhne středního času, což je průměr času prvních tří závodníků /jejich časy se sečtou a vydejí třemi/ získá 100 bodů. Závodník, který běží dvakrát tak dlouho, nebo déle, nezíská nic /nula bodov/. Vítěz tedy má vždy přes 100bodů, pokud nejsou vítězové alespoň tři. Tento výsledek se ale ještě násobí koeficientem soupeřů /čtvrtý odstavec/.

Každý závodník má svůj osobní koeficient, který se spočte tak, že se v loňském žebříčku podělí jeho body body vítěze žebříčku. Nevím jak vám, ale mně je jasné, že vítěz žebříčku má koeficient 1. Komu vyjde koeficient menší než 0,5, není do žebříčku zařazen /vzpomeň si na první odstavec/. Všichni tací mají pak koeficient 0,5. Koeficient soupeřů se vypočítá tak, že se v první polovině výsledků najdou tři závodníci s největším osobním koeficientem a z nich se udělá průměr /sečtou se koeficienty a podělí třemi/.

Kdo se pročetl až sem a rozumí, před tím smekám svou čepici. Nechci zde dávat návod k počítání žebříčku. K tomu je lepší vzít kalkulačku nebo "písíčko" a postupovat podle vzorců v soutěžním řádu. Chci jen ukázat, co k takovým složitostem vede.

Střední čas, místo času vítěze, mají na svědomí takoví lidé, jako Dobra Janotová nebo Brko, kteří se rozhodnou běhat soutěž, nebo se v ní řízením osudu octnou, na kterou výkonnostně nemají. Vyhrávají pak o čtvrt hodiny a ostatní závody bodobě znehodnocují. Zavedením středního času se toto znehodnocení omezí na třetinu. A i ti rychlíci si přijdou na své, dříve nedosažitelné body.

Koeficient soupeřů ukazuje se býti ku prospěchu od doby, kdy probíhá současně více závodů, počítaných do téže soutěže. /Rozdíl v úrovni soupeřů v Česku a na Slovensku/. Až do vydání soutěžního řádu letos zjara jsem měl tichou radost z toho, že odpadlo omezení pro výkonnostní skupinu B. Že stačí, aby se v Čechách či na Moravě sešli na závodech B tři lidi s vysokým koeficientem a "udělají" kvalitnější závod, než áčka někde na Donovalech. Potom mi ale přišlo jeho oficiální znění a tam jsem se v odstavci 3.9.4 dočetl: V závodech celostátního žebříčku výkonnostní skupiny B, v tech kategoriích, ve kterých je vypisována také výkonnostní skupina A, se koeficient soupeřů omezuje shora hodnotou 0,85. Někdo to předsedovi federální STK Hařapkoví na poslední chvíli připomněl - i nadále jsou tedy chudáci závodníci s dvojkou, když na jejich závody přijdou jedničkaři /soupeři kvalitní - koeficient omezený/.

Abych to dokončil: Pátý odstavec se týká reprezentantů. Sejdou-li se v cizině aspoň 3 na stejné trati v termínu našeho žebříčkového závodu, udělají si závod sami pro sebe. Jinak se jím započte průměr.

Šestý odstavec určuje, za co lze běžně započítávat /kromě reprezentantů a zvláštních případů/ průměr do žebříčku. Je to při pořádání, znalosti terénu, dále pak delegovanému rozhodčímu, kartografovi a kontrolorovi tratí. Jak se vypočítá?

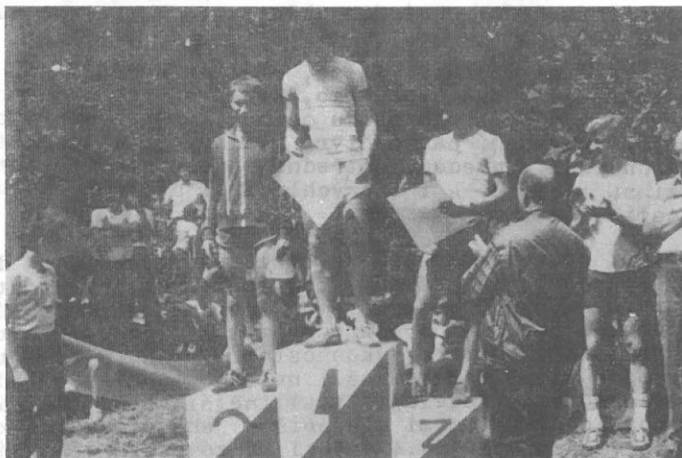
Když se do žebříčku zahrnuje 5 nejlepších výsledků, vezmou se 4 nejlepší, sečtou a podělí čtyřmi - vznikne průměr, který se pak bere jako pátý výsledek. V jednom roce lze průměr z uvedených běžných důvodů udělit jen jedenkrát.

Poslední sedmý odstavec pak připouští počítat na jiné než celostátní úrovni /v krajích/ žebříček trochu jinak:

- za koeficient soupeřů brát stále hodnotu 1,
- zařadit do žebříčku lidi s bodovým ziskem aspoň 30% bodů vítěze, čili už od koeficientu 0,3 ,
- u žactva umožnit hodnocení až do trojnásobku středního času /za střední čas je pak 200 bodů, za jeho dvojnásobek 100 bodů a teprve za trojnásobek nic/.

Končím s pozdravem sportu zdar a STK zvlášť!

Procházka

Velmi pěkně 2. místo vybojoval v Polsku v kategorii starších dorostenců Petr Dvořák

Na poslední chvíli aneb přebor Brna ve Vogézách

To je moje. Na poslední chvíli. Nejen, že píšu tohle říkání na poslední chvíli, ale já ho málem nepsala, protože jsem málem skončila zájezd do Francie v Rousínově. Asi s padesáti kily zavazadel jsem se dovlekla k zastávce autobusu a zjistila, že autobus je fuč. A dalším nestíhám v Brně autobus do Prahy na autobus do Paříže. Chvilku jsem zmatkovala, stopovala a podobně. Pak jsem se ale rozběhla zpátky na sídliště a podplatila souseda tučným úplatkem a ten autobus do Paříže a dál jsem stihla...

Začátek byla nekonečná cesta autobusem jen s krátkým intermezem v podání celníků v Rozvadově a NSR je pro mě dálnice, mlha a dešť. Druhý den ráno jsme trochu s menšími potížemi přešli Rýn a už kolem mě zněla milá řeč, které jsem /snad díky snaživému studiu/ částečně rozuměla.

Z autobusu jsme vystoupili dvakrát, poprvé ve Verdunu na místech, která ještě nezahledila stopy té první světové... Druhá zastávka už trochu pozvedla mé duševno. Bylo to v kemeši, kde stojí jedna z nejslavnějších katedrál. Pomalu jsem si zvykla na město bez front, spěchu a ulepených dveří do obchodů. Ale do Melunu bylo ještě daleko, proto zbyla kromě vzpomínek touha, která se bude ještě mockrát opakovat: vrátit se...

Svůj dočasný domov našly naše stany v kempu u města Melun / má se ku Paříži jako Kladno ku Praze/ kousek od Seiny, která se hned za silnicí valila pěkně široká a už se těšila na Paříž jako my.

Vyrazili jsme v nedelním ránu, protože toho před námi bylo moc. Čím víc jsme se blížili k Paříži, tím byla mlha hustší. Nejdřív jsme zamířili do La Défense. Snad si tenhle zážrak moderní architektury lépe představíte, když dodám, že se této čtvrti říká "pařížský Manhattan". Ale před polednem jsme už parkovali nedaleko Eifelovky. A pak rychle metrem k Notre Dame a do Louvru, neboť tam je v nedeli vstup zadax. Po třech hodinách, které zabrala letmá prohlídka podle mého odhadu tak desetiny tohohle muzea jsem se svými průvodci zamířila po nábřeží Seiny. Tam jsme objevili něco jako zverimex, kde měli vše od zlatých rybiček po hroznýše, od bílých myšek po kuřátka a kozy. Z neživých artiklů nás nejvíce zaujaly bačkory vyrobené jen proto, aby se vašemu pejskovi krásně kousaly.

Po desítkách růžových zadnic krásných bohyň v Louvru to bylo opravdové osvežení. Ale rychle k Eifelovce. Řekli jsme si, že do toho druhého patra za 7 franků nepoběžíme, ale byla jsem druhá, kopla jsem jednu korpuletní Brunhildu a tričko se na mě jen lepilo. Pak jsme pocházeli po ochozu a na všechny strany byla Paříž v dálce v oparu, veliké chrámy byly maličké, Seina úzká stužka, mesto bylo krásné jako moře.

Ale byl čas odjezdu, na to předměstí, kde stál náš stan to bylo padesát kilometrů a přes všecku krásu jsem byla utahaná jak pes. A tak jsme šli v podvečerním slunci po Martově poli a přemýšleli, co uděláme k večeri.

Další den byly na programu zámky na Loiře. Prohlídli jsme jakž takž čtyři, byly moc hezké a mohu říci, že kdybychom se MY o NAŠE zámky starali tak, jak to umí Francouzi /hlavně o jejich okolí/, tak se o Hluboké píše víc, než o Chambordu.

A v úterý znovu do Paříže. Z rána jsme se zase podívali po vzdálenějších místech od centra a pak kolem desáté zaparkovali nedaleko náměstí Pigalle. Nejdřív jsme odjeli metrem až na náměstí Ch. de Gaulle s Vítězným obloukem. A pak jsme šli pešky dolů po Champs Elysées na náměstí Concorde a přes zahradu Tuillerií k Louvru a Notre Dame a pak na velké bulváry a vzhůru na Montmartre ke chrámu Sacré Coeur. Paříž už zažehla svá světla, v zaří silných světel zařil býlý chrám, na dlouhém schodišti, které sem vede, malovali malíři, hráli hudebníci a my se cpali chlebem s paštikou. Ale v Paříži se to smí. Blížila se půlnoc, když jsme scházeli dolů. Na malém náměstíčku jsme si koupili víno za takovou cenu, že nehrozilo, že bychom se opili, poseděli jsme tam pod stromy a pak dolů k Moulin Rouge. Nudná šedá ulice se rozzářila a stala se mládeži nepřístupnou. Trochu stranou parkoval náš autobus a v jednu v noci nás, jako obvykle k smrti unavené, odvezl vstříc dalším zážitkům, vstříc mistrovství světa.

Dopoledne jsme zastavili v Nancy, městě, které by se mi určite líbilo, ale únava delala své. Ve dvě odpoledne jsme no skoro peti stech kilometrech dorazili do Gérardmeru.

A tády už mě čekala práce. V tu dobu už byly známy výsledky kvalifikačního závodu. Petr Vavrys sice nezvládl premiéru, ale jinak bylo vše v pořádku. Našli jsme kemp kousek od jezera a když jsme v podvečer šli behat, netušili jsme, že bydlíme a běžíme po mapě zítřejšího závodu. Večer byla známa i startovka a tak jsme dlouho do noci "na dálku" spřádali taktické plány, což naštěstí "naši" v nedalekém La Bresse neslyšeli.

Čtvrteční ráno jsme podle smerovek vyrazili do cíle závodu. Ten byl hned "za kopcem". Na protejší straně údolí sberka, koridor přes potok k nám nahoru před cílovou tabulí. A už hlasatel přesně v 9,00 hlásí první startující. Vedle Mađara Viničzaie stála Iva Slaninová. Velmi nevděčná pozice. A protože se Iva nikde moc necourala dobehla taky první do cíle. Nakonec z toho bylo 20. místo. A za malou chvilku tu byla druhá závodnice, která dokázala, že ani pozice na začátku startovního pole nebrání tomu, kdo umí... "Nějaké" Arje Hanusové ze Švédska jsme nevěnovali pozornost, i když měla dobrý čas, vždyť polovina favoritek se teprve rozvíčovala. Ale bylo no závodě, vítězka byla v cíli.

To jsme naštěstí nevěděli a tak jsme čekali další. Nejvíc samozřejmě naše. Když ohlásili "Srnku", bylo jasné, že bude mít dobrý čas. Taký se zařadila na druhé místo a Ada hned za ni. Byl to neskutečný pohled, ale v lese bylo ještě dvanáct žen, z nichž polovina mohla překvapit a od dvou se to čekalo. Napřed za hromového řevu Švédů dobehla Rabeová /půl minuty za Olssonem/ a nastěhovala se za Hanusovou a pak ještě Kottonenová, ačkoli jí naše oči kladly pod nohy spoustu překážek, o dvě nepatrné vteřiny přeběhla Adu.

Plýtvat slovy na to, co jsme cítili při pohledu na pódium, je zbytečné. Představte si, co byste cítili vy, vynásobte to stem a máte zhruba pocity těch, co mohli být při tom.

Ale nějak jsme zapoměli na muže.

Dost dlouho vedl Boliger ze Švýcarska, pak se ujal vedení Sagvolden, ale ten má stříbro pronajaté a tak ho o minutu porazil Kent Olsson, který se ostatně se svými plány netajil dopředu. Ve švýcarském náporu pokračoval Flühmann, který skončil třetí. Naši muži už tak nezářili, jako "přebornice Brna". Nejdřív doběhl Zuzánek a pověsili ho na páté místo. Ale postupně klesal až na 18. místo. Kačmarčík šel velmi rovnoměrně, ale o něco pomaleji, než bylo potřeba a skončil 22. Nervák nás čekal s posledním mušketyřem Jožo Polákem. Ten se přihnál současně s třetím Flühmannem a předvedli nejhezčí bežecký souboj v cílovém koridoru. Joža zasunuli na 8. místo, a v lese bylo jedenáct mužů, namátkou Thon, Martensson, Kelemen, a překvapit mohli i další.

První dva odsunuli Joža na 10. místo a už jsme si jen každé tři minuty oddechli, když se neobjevil ten, který mohl 10. místo ohrozit. Najednou ohlásili "v termínu" Alexejeva. Bylo jasné, že půjde o vteřiny. Tentokrát byly čtyři a rozhodly ve prospěch Polláka.

Když jsem pak odpoledne diktovala do telefonu pořadí na prvních místech, nevycházeli v Praze z údivu a i když jsem s tužičkou a fotopuškou zn. Sokol působila mezi videokamerami a mikropočítači poněkud exoticky, pokukovali po mě "kolegové" s jistým uznáním.

Následoval volný den, který věnovala většina ostatních cestě do Strasburku. Mě připadla poněkud horší úloha a to doprovod jednoho z účastníků do nemocnice, protože se mu zapíchlo nějaké sklíčko do oka a místní felčari se nevěděli rady. Naštěstí se tu vyskytoval i Pavel Tománek, který působil v Alžíru a na MS se stavoval cestou "do práce". Ten vše zařídil a navíc jsme se mimo plán dostali do Bessanconu, kde jsme poznali pěkné město, důvěrně známe z historických filmů.

A přišel pátek. Samozřejmě jsme pročítali výsledky jednotlivců a vážili šance jednotlivých štafet. Ale rozhodlo se v okolí bažinaté louky, trošku dál od Gérardmeru.

Napřed se podíváme na závod mužských štafet. Byli tak žhaví, že "ulili" start. A v lese bylo asi pěkně teplo, protože do cíle se jako první přihnál domácí reprezentant a hned za ním náš Kačmarčík a další čtyři štafety. Na druhém úseku se to všechno srovnalo na prvních čtyřech místech do konečného pořadí 1. Norsko, 2. Švýcarsko, 3. Švédsko, 4. Finsko, naši byli pátí a v patách za nimi štafeta SSSR. Zuzánek na 3. úseku neudržel ani 5. místo a Dán Mogensen na 4. úseku nejlepším časem odsunul naši štafetu až na 7. místo. Ale soutěž byla letos velice vyrovnaná a každé zaváhání se draze platilo.

Ale honem k ženám. Když doběhla Iva Kalibánová na 8. místě se ztrátou 14 minut na první Bratbergovou, nebylo nám nejvolněji. Ale v našem táboře panoval poklid. Iva Slaninová na druhém úseku běžela jako estřilenaá závodnice a vytáhla štafetu na 6. místo. Ada na třetím úseku odvedla vynikající práci a naopak Kottonenová pokazila a už byly holky čtvrté, tři minuty za SSSR.

"Srнка" ovšem nevypadala, že to tak míní nechat. Tak jsme přežili třičtvrté hodiny nervozity a pak po Norkách, které si napravily reputaci ze závodu jednotlivců a Švédkách přiběhly pospolu do cíle i obě Ivy a Ada s Janou.

To se ví, že zas bylo spousta slávy, něco jste možná viděli v televizi, a my byli šťastní a taky patřičně pyšní. A já se začala pomalu tvářit, jako bych v životě nedělala nic jiného, než telefonovala zprávy o našich medailových úspěších.

To byl taky vrchol. Večer jsme se za zpěvu bojových písní a za podpory podstatně levnějšího vína rozloučili s tímhle pěkným koutem Francie. Ráno nás čekalo balení morkých stanů, cesta na hranice a do Němec, jeden velmi nepřívětivý kemp s nepříjemnou majitelkou, ráno balení stanů ještě mokřejších, a celodenní cesta domů s pauzou v Norimberku, kde se nám podařilo utratit zbytek peněz.

Na hranicích nám proclili počítače a pak Praha a kafe, které s námi projelo celou tuhle cestu, aby bylo uvařeno na schodech stanice metra Sokolovská o půl třetí ráno.

Marie Vaňková

O serii druhých míst v ^Po^lsku se přiničil v kategorii starších žáků i Honzík V ř e š ť á l

A N K E T A

V letošní anketě dostali slovo především dorostenci a dorostenky a dále někteří starší členové oddílu, kteří ještě nejsou tomuto věku příliš vzdáleni.

Všichni odpovídali na tyto otázky:

1. Jak jsi se dověděl/a/ o existenci orientačního běhu a jak jsi v tomto sportu začínal/a/?
2. Jak jsi se dostal/a/ do Tesly?
3. Co se Ti v našem oddíle i na OB celkově líbí, na co se vždy těšíš?
4. Nakonec trochu kritiky - co se Ti v Tesle nelíbí a co by se mělo v dohledné době změnit?

Již tradičně odpovědi do ankety dodali jen ti nejobtížnější. Jejich názory můžeme nyní posoudit:

Petr Dvořáček

1. Začínal jsem v TJTL u paní Machové a tam jsem byl také poprvé obeznámen s orientačním behem.
2. Do Tesly jsem přestoupil z TJTL.
3. Atmosféra, závody.
4. Měly by se změnit otázky této ankety.

Hana Tomková

1. Mé začátky nejsou zase tak dávno. Bylo to na jaře 1987 a k tomuto sportu jsem se dostala přes tatínka, který v mládí orientační běh dlouho aktivně pěstoval.
2. Do Tesly jsem šla rovnou. Taťka znal Lojzu Petra, a tak jsme se spolu domluvili.
3. Začínala jsem s atletikou. Ale OB jsem se rozhodla dělat proto, že jsme pořád v přírodě a že je to stále něco jiného. Teším se na společné závody a hlavně na oddílový přebor.
4. Já nevím, je to hrozně krátká doba, co jsem tady.

Jan Gryc

1. O existenci OB jsem se dověděl prostřednictvím PSL /pionýrské sportovní ligy/. Kamarád ve škole mi řekl, že ví, co je to OB, a že se můžeme dobře ulít ze školy.
2. Po absolvování základních kol PSL jsem postoupil do městského finále a z něj do krajského. Toho se všiml Petr Kopor, který mi navrhl, abych začal chodit do oddílu OB TJ Tesla Brno. Tak jsem začal v Tesle poprvé. Podruhé jsem se do Tesly dostal po dvouletém působení /hostování/ v DPM.
3. Na našem oddíle se mi líbí výborná parta zapálených a obětavých lidí, ochotných udělat něco nejen pro sebe, ale i pro ostatní. Na OB se mi líbí jeho různorodost a anonymita. Vždy se těším na oddílový přebor.

4. Nelíbí se mi přístup některých závodníků k otázce přihlašování se na závody a pořádání závodů. Většinou se jedná o tytéž členy.

Andrea Tobiášová

1. K orientačnímu behu jsem přišla doslova jak slepý k houšlím, a to na základní škole. Přihlásila jsem se na pionýrskou ligu, ale to jsem ještě nevěděla, co je to OB. Dozvěděla jsem se to až půl hodiny před startem a už jsem toho nenechala.
2. Do Tesly jsem se dostala na podzim v roce 1984. Přišla jsem z TJTL. Na svém prvním tréninku jsem byla ve čtvrtek na loděnici - byl to trénink běžecký.
3. Na OB se mi nejvíce líbí to, že člověk musí spoléhat jen sám na sebe, že musí myslet od začátku dokonce. Když někdo běhá sebelíp a "nemá dobrou mapu", tak má holt smůlu. Vždy se těším na závody, na děčka, no prostě na všechno. Občas se mi před startem do lesa nechce, ale jen vyběhnu, tak jsem ráda, že běžím. No teď, co se mi v Tesle líbí - dobrá perta, docela zábavné a účelné tréninky.
4. Nevím, co bych měla kritizovat. Jen bych uvedla, abychom např. fasovali růžové členky jako poznávací znamení v lese.

Marcela Jebavá

1. Chodím do třídy s Ivou Kovářovou a přes ni byla cesta do oddílu, dá se říct, snadná. Jak jsem začínala? Na tréninku mi půjčili mapu a buzolu a já jsem se šla podívat do lesa, jak to vypadá.
2. Stačilo jenom začít chodit na tréninky a zaplatit členské a oddílové příspěvky.
3. Na OB se mi líbí - každý závod je jiný a každý jedinec může prokázat, co se naučil. V oddíle - celkem kamarádské prostředí.
4. Kdo se zamyslí - odpověděla jsem už v otázce č. 3.

Všem, kteří poskytli své příspěvky do ankety, děkuji a přeji spoustu sportovních úspěchů v příštím roce.

Luboš

HLEDÁCI ZTRACENÉHO STÍNU

motto: Za blbost se platí!

"Tak tedy nejedeš s nama?"

"Ne!"

"Ty tady zůstaneš?"

"Jo,!"

"Tróbo. Ahoj."

"Ahoj."

(Kytlice 8. srpna 1987 - večer)

"Prší?"

"Nepřší."

"Jedem?"

"Jedem."

"Dobrá, balíme."

(Kytlice 9. srpna 1987 - ráno)

Opravdu nepochopím, proč nás z toho vznešeného hotelu vyhodili. Nebyli jsme přece žádní teroristé ani potulní cikáni. Nikdo z nás neměl účes Punk. Oblečení zcela běžné v nenépadné otrhané tepláky a čistá, místy ještě bílá trička, jsme vyhlíželi jako normální turisté. A hotely se přece staví pro normální turisty. Naštěstí bylo otevřeno vedle v pivnici:

"Hele, dáme si tady toto."

"Ukaž. Já nevím, je to dobrý?"

"Betélný, uvidíš jak si pošmákneš."

"Dobře, tak to objednej pro všechny. Ale nějak decentně."

"Prosím, co si dáte?"

"Čtyřikrát žlázy."

"Jak prosím?"

"No, čtyřikrát smažené žlázy."

".... Jo ták. Vy myslíte kule?"

"Jistě."

Chudák býk, jenž měl tyhle varlátečka.

(Rumburk 9. srpna 1987 - poledne)

Naše výprava rozdala poslední letáček Česká státní spořitelna.

"Do večera jsme v Hřensku, přejdeme hranice, postavíme stany a šupajdy do hospody na levnou večeři."

"Dobrá, ale přece nepůjdeme jen tak po značce, před námi je trapných třicet kiláků a máme na to fúru času, snad

i něco přes tři hodiny. Pojďte, mrknem taky do lesa."

"Máš pravdu, skvělý nápad, půjdeme tudy po cestě a u toho potůčku co teče po hranici vede pěšina až k silnici do Mezné."

"Po jaké cestě? Já tady vidím hustník."

"Prosím tě. Ty pořád přehánís. Jdeme!"

Do kroku nám vesele přšlo.

(Les u Brtníků 9. srpna 1987 - odpoledne)

"Hele, to není potůček, to je říčka."

"Nám to nevádí, my jdeme po břehu k silnici."

"Jan aby. (pochybovačně, neboť po obou stranách je strmá skála). Tuším, že se budeme muset vrátit."

"Nikdy! Podívejte, na německé vede pěšina."

"Myslíš tu trhlinu ve skále? Jsi blázen."

"Mlč. Jsou tam zbytky zábradlí. To musí být pěšina."

"Co je to za díru, tudy nikdy cesta nemohla vést."

"Mohla, dole jsou zbytky mostu. Zřítíl se."

"No vidíte, já věděl, že se musíme vrátit. Já věděl, že tudy nikam nedojdem. Já jo. Já to věděl už v Československu. To vy, šašci, jste se museli přesvědčit na vlastní oči. Teď tady trčíme na převisu a není vidět na krok. Rád bych věděl, co vymyslíte teď. Moc rád."

Nejlepší nápady má náčelník. Zrovna na té plošince pod převisem z něho vylezlo, že by tady rád přespal. Bohužel nic jiného nám nezbývalo. Zářil jako malé dítě. Bude po jeho. Přepíme pod převisem. Náčelník má vždycky pravdu. Mímoходом, náčelníkem je Cvrček.

"To by mne zajímalo, jak se tady naskládáme?"

"Neboj, ty si lehneš tady a..."

"Nejsem batole. Asi tě shodím dolů."

"Máte štěstí. Našla jsem srub..."

První den jsme tedy v kempu nespali.

(Ústí Černé rokly do Krínice 9. srpna 1987 - mezi 19. - 22. hodinou).

"Co bude k snídani?"

"Cibule a čaj."

"Fuž. Něco lepšího by nebylo?"

"Drž hubu. Dostaneš cibuli, zahání hlad."

Úkol dne je jasný. Dojít do kempu. Nezbyvá než skočit do vody potřetí, obejít skalní výběžek a prudce vystoupat nahoru. To vše proto, abychom o dvacet metrů dál podobnou průrvou sešli zpátky. Potom Měmeckem po solidní cestě. Na silnici do Mezné jdeme s deštníky jako správní turisté. V restauraci na Mezní louce nikomu nevádilo, že obědvám v tričku a ve slipech.

"Nuže náčelníku, jak dál?"

"Dále jako po drátku; sejdeme do kaňonu Kamenice, svezeme se lodičkou, kousek pěšky a Hřensko je naše."

"A lodičky jedou?"

"Jak by nejely, jsou prázdniny, turistický ruch, devizoví cizozemci, libry, marky, dolary a halíře. Moc bych se divil, kdyby si nechal přívozník ujít takovou příležitost."

Nechal.

"To mi povězte, jak se odtud dostanem. Ty schody už zpátky nelezu ani za nic."

"Není třeba přátelé. Teď jsem mluvil s převozníkem - otevře nám branku a můžeme přejít až ke spodnímu přístavu."

"Skvělé, honem k brance."

"Kde máš toho převozníka?"

"Zapíскеj, jsme tak domluveni."

.....

"Zkus to ještě jednou."

.....

"Ten pacholek. Už ho vidím, dsbila, jak se plácá do stěn. Takový parchanty mám nérači."

"Nezbývá jen brodit."

"Seš potroblé náčelníku, dyť je to peřej."

"No vidíte, skoro nic to nebylo, sem to říkal hned. A vy měli hrůzou plný gatě."

"Sledujte tu pěšinu. Stoupá nahoru a tam vede po vrstevnici."

"Tomu srázu říkáš pěšina? Šlápnu vedle a letím do vody. A hodně dlouho."

Ta cestička neměla ani dvacet centimetrů. Až dosud jsem neokusil pocit při pohledu z výšin. Teď ano. Chtělo se mi zvracet.

U dolní stanice už pěšina 2 hebes nevedla. Ta skála byla údajně lehce slezitelná. Pro nás prostě musela být slezitelná. Přece se těch dvěstě metrů nebudeme vracet. Dole jsem plakal dojetím. Nikdo nebyl zraněn. Tak jsem se vám na to šaškování soustředil, až jsem si ustlal na chodníku.....

Hřensko: obec ležící v hlubokém úkolí Dolní Kamenice pod strmými pískovcovými stěnami. Na Labi nejnižší místo Čech (115 m.n.m.) Kostel barokní z konce 18. století. Zámek z doby kolem roku 1860. Přístaviště lodí. "Naučná stezka přátelství ČSSR - NDR" prochází nejnavštěvovanějšími partiemi okolí Hřenska v celkové délce 17 km. Kromě informačního vybavení byl vydán průvodce.

"Kristepane to je díra. Tady kolky neseženes."

"Nevadí, zkusíme to bez nich."

"Blbe, utíkej, celníci ti vaří kávu."

"Náčelníku jsi borec. Takhle s orgánem zakoulet, to by dokázal málokdo."

"Nejvíce se mi líbí, že konečně nemásíme přes hranice ilegálně a bosí jako včera přes Křínici."

"Jak zaplatíme kemp?"

"I ty blázínku, nás přirozeně ani nenapadne platit. Přijdeme až v noci, postavíme rychle stan, ráno honem vypadnem dřív než se rozední. No, a večer přijdeme opět za tmy."

(Českosaské Švýcarsko 10. srpna 1987)

"Dneska se nehnu od značené cesty ani kdyby jste mě zabili."

"Neboj, my už toho máme taky plný zuby. Normálně půjdem. Vycházka. Rozumíš, VYCHÁZKA. Nic se nemůže stát."

Napřed jsme se projeli železničkou. Potom do skal. Úžasné skažní stěny. Jenom ta výška. Raději rachle do hospody. Tedy - na oběd. Jen se dojedlo, pomalu aby jsme spěchali na večeri. Ve skalách vyhládne. I cesta dolů je skvělá. Nelze perem popsat nádheru pohledu, jež nám skýtala okouzující příroda. Ale to není zhořa nic proti tomu, jak nelze popsat blbost vymyšlenou naším průzkumníkem. Nejmenovaný Petr Dvořáček: "Snad nechcete scházet dolů po žebřících. A taková délka. Půjdemo tady rovně pořád po skále. Na konci, až se začne svažovat, v pohodě sejdemo dolů."

Ó, jak naivní, ó, jak nerozvážné, ježíš to byla volovina. Skalní ostrov se přirozeně na konci nesvažoval. Neměl k tomu důvod. Zato já měl mnoho důvodů k závratí. Cestu dolů si nepamatuji.

"Nežer tolik. Čtyři chody ti přece musí stačit."

"A nekrad ten cukr. Někdo nás sprdne."

"Ale přátelé, hlad je hlad."

"Jojky, já bych jed. Dejte mi ještě krajíc chleba."

"Nadrobíš si do spacáku."

"Nevadí, dobrou noc."

"Dobrou noc,"

"Zpropadená soljanka."

"Cože?!"

"Nevidíš že bliju?"

"Aha. Dobrou noc."

"Proklatá večere."

/Saské Švýcarsko 11. srpna 1987/

"Pojedeme autobusem nebo půjdeme pěšky?"

•••••
"Slyšíš!"

"Nevidíš že bliju?"

"Jo, takže pěšky."

"V žádném případě."

Nakonec stručná zpráva z cestovního deníku:
středa 12. srpna - Mně je blbě; ostatní v pořádku; objevují se příznaky vyčerpání, tedy drsná mluva a flegmatismus; výlet zdařilý; oběd - spaghetti; já mám půst; odpoledne se půlka výpravy vykačlala na výlet; odjezd domů Iononií; Praha - opustil nás Cvrček a Lada; Brno - tuším, že vystupujem; **K O N E C**

ODDÍLOVÁ STATISTIKA

Počet členů	123	z toho	žactvo	32
			dorost	33
			dospělí	58
Počet výkon. tříd	69	z toho	MVT	1
			I. VT	18
			II. VT	31
			III. VT	19
Odznaky zdatnosti	50	z toho	stříbrných	7
Počet trenérů	24	z toho	I. tř.	1
			II. tř.	3
			III. tř.	20

Z VÝSLEDKŮ 1987

1. LOB - Celostátní žebříček - Třinec - 24. - 25. 1. 1987

D17	6. Durmonová J.	90:06
-----	-----------------	-------
2. LOB - ČŽ + krajský přebor - Rad. Svratka - 31. 1. 1987

D19	2. Vokounová R.	70:42
H35	2. Sláma D.	91:36
H11	1. Šnyrch I.	33:15
3. LOB - Přebor ČSR - Karlov - 7. 2. 1987

D17	9. Durmonová J.	70:31
D21	17. Vokounová R.	89:52
4. LOB - Mistrovství ČSSR - Nejdeč - 14. 2. 1987

D21	7. Vokounová R.	88:23
D17	9. Durmonová J.	69:58
5. LOB - Mezinárodní závody - Jablonec - 7. - 8. 3. 1987

D17	1. Vřešťálová L.	91:47
D19	2. Vokounová R.	112:17
H15	7. Milán P.	90:58
H45	2. Vřešťál J.	88:52
6. Celostátní žebříček LOB 1987

D19	3. Vokounová R.	98,30
-----	-----------------	-------
7. Přebor kraje na dlouhé trati - Kroměříž - 11. 4. 1987

D17	1. Vřešťálová L.	118:20
	4. Durmonová J.	122:19
D19	1. Kuchařová A.	125:08
H17	5. Dvořáček P.	117:56
8. Městská soutěž žactva - Palackého vrch - 11. 4. 1987

H10	1. Skříčka J.	20:40
	2. Vážanský F.	20:55
H11	1. Ondroušek J.	13:43
	2. Procházka J.	15:15
	3. Šnyrch I.	16:47
H13	1. Vřešťál J.	20:03
	2. Kovář J.	22:00
	3. Petr T.	22:24

D11	1. Němcová K.	18:55
D13	1. Slámová V.	16:43
	2. Procházková L.	18:49
	3. Duřková K.	18:56
<u>9. Krajský žebříček - Konice - 18. 4. 1987</u>		
D19	1. Kuchařová A.	46:16
H10	2. Habán I.	19:50
H11	3. Ondroušek J.	22:51
H15	4. Milán P.	46:04
H17	5. Dvořáček P.	53:01
H35	1. Sláma D.	64:00
H45	2. Vřešťál J.	60:01
H50	2. Petr A.	50:45
<u>10. Třídenní závody - Konice - 18. - 20. 4. 1987</u>		
D13	2. Procházková L.	91:15
D19	1. Kuchařová A.	131:04
H10	1. Habán I.	47:20
H11	2. Ondroušek J.	63:11
	4. Milán R.	64:11
H13	5. Petr T.	102:40
H15	2. Milán P.	120:01
H17	5. Dvořáček P.	137:37
H21	7. Ptáček P.	177:19
	8. Šuler J.	177:42
H45	2. Vřešťál J.	144:23
H50	1. Petr A.	121:12
<u>11. Přebor ČSR na dlouhé trati - Praha - 26. 4. 1987</u>		
D21	1. Kuchařová A.	112:30
<u>12. Veřejný závod - Soběšice - 26. 4. 1987</u>		
D10	3. Čigošová K.	43:35
D11	1. Němcová K.	22:58
D13	1. Procházková L.	23:20
	2. Durmonová P.	24:10
H10	1. Skřička J.	23:18
	2. Vážanský F.	26:04
	3. Žák J.	28:05

H11	1. Procházka J.	21:36
	2. Ševčík M.	35:52
H13	1. Vřešťál J.	20:10
	2. Petr T.	26:55
	3. Průša M.	28:16
D15	1. Šnyrchová I.	45:06
D19	1. Janotová D.	43:44
H15	2. Ptáček O.	39:40
H21	1. Šebesta Vl.	52:07

13. Krajský žebříček - Senetářov - 2. 5. 1987

D11	4. Němcová K.	21:55
D13	3. Slámová V.	27:44
	4. Durmonová P.	27:59
	5. Procházková L.	29:27
D17	1. Durmonová J.	43:09
	2. Vřešťálová L.	46:12
D19	1. Janotová D.	59:01
D35	2. Slámová H.	61:13
D45	2. Vřešťálová M.	53:50
H10	2. Habán I.	17:13
H11	5. Procházka J.	18:21
H13	5. Vřešťál J.	30:48
H15	3. Milán P.	37:48
H17	1. Dvořáček P.	58:11
H21	2. Šuler J.	68:56
	3. Šebesta Vl.	72:06
	8. Ptáček P.	76:53
H35	3. Procházka J.	79:58
H45	1. Vřešťál J.	44:49
H50	1. Petr A.	43:29

14. Krajský žebříček - Žďár n. Sázavou - 16. 5. 1987

D11	1. Němcová K.	24:17
D13	2. Slámová V.	30:00
D17	3. Durmonová J.	48:26
D19	1. Kuchařová A.	46:08
	2. Janotová D.	50:48
D45	2. Vřešťálová M.	69:24

H10	2. Habán I.	15:30
H11	3. Ondroušek J.	23:18
	4. Procházka J.	23:46
H13	6. Vřešťál J.	34:06
H15	1. Milán P.	40:19
H17	4. Dvořáček P.	51:08
H35	3. Sláma D.	76:15
H45	3. Vřešťál J.	55:57
H50	1. Petr A.	49:49
H60	1. Fajt J.	60:29

15. Krajský žebříček - Veselíčko - 17. 5. 1987

D17	2. Vřešťálová L.	45:50
	4. Durmonová J.	49:44
D19	1. Kuchařová A.	50:10
	2. Janotová D.	57:06
D45	1. Vřešťálová M.	51:22
H10	3. Habán I.	20:20
H11	4. Ondroušek J.	22:19
H13	3. Kovář J.	24:00
	4. Vřešťál J.	24:23
H17	2. Dvořáček P.	51:35
H21	6. Šebesta Vl.	67:21
H35	3. Sláma D.	71:08
H50	2. Petr A.	52:57
H60	1. Fajt J.	35:47
	2. Vlček J.	37:12

16. Přebor Brna - Lelekovice - 23. 5. 1987

D10	1. Ptáčková M.	23:00
D13	2. Durmonová P.	27:22
D15	2. Šnyrchová I.	49:00
D17	1. Sváková V.	64:50
D19	1. Vokounová R.	58:54
D35	1. Kolaříková V.	58:00
H10	1. Habán I.	14:30
H11	1. Ševčík M.	24:25
H13	1. Kovář J.	23:58
	2. Petr T.	26:28

H15	1. Šťastný J.	42:15
H19	2. Horký T.	78:08
	3. Gryc J.	78:57
H21	1. Šebesta Vl.	71:16
	3. Ptáček P.	73:10
H35	1. Zabloudil P.	70:07
H45	1. Vřešťál J.	51:10
H55	1. Vlček J.	69:35

17. Štafety o Pohár KDPM - Ruprechtov - 24. 5. 1987

H11	2. Ševčík - Verner - Ondroušek	71:19
	4. Šnyrch - Milán - Doušek	72:50
H13	3. Petr - Ševčík - Kovář	81:02
H19	1. Nykodým - Ptáček - Šebesta	142:35
H35	1. Zabloudil - Petr - Vřešťál	136:07

18. Výsledky krajské soutěže družstev 1987

Žactvo:	1. TJ Gottwaldov	961 bodů
	2. KDPM Brno	940 "
	3. Tesla Brno	887 "
	Klasifikováno 18 družstev	
Dorost:	1. KDPM Brno	535 bodů
	2. Tesla Brno	500 "
	3. Luhačovice	459 "
	Klasifikováno 11 družstev	
Dospělí:	1. Tesla Brno	880 bodů
	2. Prostejov	718 "
	Klasifikováno 12 družstev	

19. Kvalifikace štafet - Vrchlabí - 30. 5. 1987

D19	7. Kolaříková - Vokounová - Janotová	166:13
-----	--------------------------------------	--------

20. Kvalifikace štafet - Jičín - 31. 5. 1987

D19	2. Kolaříková - Vokounová - Janotová	177:12
H19	2. Šuler - Ptáček - Šebesta	175:13

21. Celostátní žebříček A - Pardubice - 6.6. 1987

DE	2. Kuchařová A.	71:15
D21	4. Janotová D.	72:36

22. Celostátní žebříček B - Kroměříž - 6. 6. 1987

D17	5. Kovářová I.	65:46
H13	1. Vřešťál J.	50:26
	5. Kovář J.	53:49
H15	5. Milán P.	61:19
H19	4. Čermák P.	96:33
H35	1. Sláma D.	70:59
	2. Zabloudil P.	73:14
H45	1. Vřešťál J.	61:28
H50	2. Petr A.	62:55

23. Krajský žebříček - Kroměříž - 6. 6. 1987

H10	4. Vážanský F.	31:06
H15	1. Ptáček O.	57:58
H19	1. Siegl R.	94:00
	2. Baďura J.	100:54

24. Celostátní žebříček B - Gottwaldov - 7. 6. 1987

D13	1. Slámová V.	30:24
	3. Procházková L.	31:45
H13	1. Vřešťál J.	35:17
H15	4. Milán P.	45:53
H35	3. Sláma D.	74:29
H40	3. Ševčík J.	72:57
H45	2. Vřešťál J.	57:53
H50	2. Petr A.	49:01

25. Krajský žebříček - Gottwaldov - 7. 6. 1987

D17	1. Jebavá M.	47:38
	2. Tobiášová A.	51:14
H11	2. Procházka J.	25:46
H13	1. Průša M.	30:10
H15	1. Ptáček O.	49:29

26. Celostátní žebříček - Pezinok - 13. 6. 1987

H17A	5. Dvořáček P.	74:03
D17B	3. Kovářová I.	90:23
D45	1. Vřešťálová M.	78:47
H13	3. Petr T.	44:02
H19B	1. Čermák P.	77:25
	2. Horký T.	85:34

27. Celostátní žebříček - Bratislava - 14. 6. 1987

D21A	3. Janotová D.	62:50
D13	2. Slámová V.	39:18
H13	5. Kovář J.	45:58

28. Městská soutěž žactva - Bystřec - 14. 6. 1987

D11	1. Němcová K.	17:23
D13	1. Nevřivová L.	28:32
H10	1. Habán I.	14:35
	2. Vážanský F.	17:15
H11	1. Verner L.	17:51
H13	1. Průša M.	31:45

29. Celostátní žebříček - VŠZ Brno - 20. 6. 1987

H13	8. Vřešťál J.	41:25
H15	2. Milán P.	46:48
H19B	2. Čermák P.	70:54
H35	2. Zabloudil P.	71:54
	3. Sláma D.	76:35
H50	2. Petr A.	55:04
H60	1. Fajt J.	66:29
D21	2. Janotová D.	63:14
D13	5. Slámová V.	37:38

30. Celostátní žebříček - Žabovřesky - 21. 6. 1987

DE	2. Kuchařová A.	78:03
D13	1. Slámová V.	34:52
	3. Durmonová P.	36:44
D17B	5. Kovářová I.	70:45
H13	3. Kovář J.	40:43
	4. Vřešťál J.	40:50
H15	9. Milán P.	57:51
H35	3. Zabloudil P.	84:08
H50	2. Petr A.	49:53
H60	3. Fajt J.	44:04

31. Kvalifikace štafet - Prostějov - 28. 6. 1987

D15 5. Jebavá - Vřešťálová - Durmonová 123:17
D19 3. Vokounová - Janotová - Kuchařová 142:00

32. Mezinárodní závody Wawel 87 - Zloty Potok - 10. - 12.7.1987

H13 2. Vřešťál J.
H17 2. Dvořáček P.
D21 2. Vaňková M.
D35 1. Kolaříková V.
H35 2. Uhmán P.

33. Mezinárodní závody Grad Prix Slovakia - Priepastné -
25. - 27. 7. 1987

H11A 3. Šnyrch I.
H10N 4. Habán I.
H50 1. Petr A.

34. Mezinárodní třídenní Bohemia 87 - Mariánské Lázně -
31. 7. - 2. 8. 1987

D13A 3. Duřková K. 116:39
H11 1. Šnyrch I. 119:51
H13A 2. Vřešťál J. 120:12
5. Kovář J. 120:27
H15A 1. Milán P. 145:16
H17A 3. Dvořáček P. 190:31
H21A 10. Holík M. 257:42
D11B 1. Němcová K. 116:36
D17B 5. Jebavá M. 220:32
H11B 1. Procházka J. 116:51
3. Milán R. 134:59
H13B 2. Průša M. 165:30

35. Pět dnů OB - Kytlice - 4. - 8. 8. 1987

D21E 6. Kuchařová A. 396:19
D13A 7. Slámová V. 187:55
D21A 9. Vokounová R. 351:05
D17B 7. Tobiášová A. 269:34
H11A 1. Procházka J. 140:13
4. Šnyrch I. 148:21

H10N	2. Habán I.	110:44
H11B1	4. Milán R.	141:37
H11B2	7. Ševčík M.	155:33
H13B	5. Průša M.	191:48
H21B2	5. Pospíšek Z.	392:00
H15C	3. Ptáček O.	214:29
36. <u>Interkompas - Jindřichův Hradec - 14. - 23. 8. 1987</u>		
H11B	2. Ševčík M.	92:01
H35	3. Ševčík J.	281:14
37. <u>Mezinárodní závody HUNGARIA - Ballesagyarmat -</u>
<u>- 16. - 20. 8. 1987</u>		
D21B	2. Habánová E.	288:37
D21C	1. Procházková H.	229:74
D17B	2. Tobiášová A.	238:33
D15B	2. Šnyrchová I.	164:62
D35	3. Kolaříková V.	203:46
H21A	7. Ptáček P.	382:86
H11	3. Procházka J.	141:41
38. <u>Mistrovství světa - Francie - 3. - 5. 9. 1987</u>		
Ženy	3. Galíková J.	
	5. Kuchařová A.	
Štafety žen	3. ČSSR	
39. <u>Přebor kraje - Pávov, Smrčná - 5. - 6. 9. 1987</u>		
D17	2. Durmonová J.	61:15
	4. Vřešťálová L.	62:48
H21	1. Ptáček P.	75:22
	3. Šebesta Vl.	75:59
žákyně	1. Durmonová - Dufková - Slámová	111:18
žáci	3. Petr - Ševčík P. - Kovář	128:15
muži	1. Holík - Ptáček P. - Šebesta	162:53
40. <u>Přebor ČSR - Bruntál - 12. - 13. 9. 1987</u>		
D17	10. Durmonová J.	72:57
H15	16. Milán P.	64:30
41. <u>Pohár přátelství - Maďarsko - 19. - 20. 9. 1987</u>		
ženy	2. Kuchařová A.	55:46
Štafety	1. Komancová - Slaninová - Kalibánová -
- Kuchařová	194:50

42. Krajský žebříček - Třebíč - 19. 9. 1987

D10	2. Ptáčková M.	27:10
H10	1. Habán I.	15:26
H11	3. Procházka J.	21:57
D13	4. Slámová V.	34:06
H13	2. Kovář J.	27:56
	4. Přerost P.	29:22
D17	1. Durmonová J.	48:20
H21	1. Ptáček P.	69:00
H35	3. Vážanský M.	93:38
H40	1. Sláma D.	63:00
	2. Ševčík J.	67:48
H60	1. Fajt J.	46:01

43. Krajský žebříček - Vilémov - 26. 9. 1987

D13	4. Durmonová P.	29:46
D17	1. Jedová M.	53:27
	2. Tobiášová A.	53:36
H10	2. Habán I.	17:18
H11	4. Hlaváček J.	25:29
H13	1. Kovář J.	31:41
H35	3. Šnyrch F.	95:45
H40	1. Sláma D.	70:47
	3. Petr A.	78:21

44. Mistrovství ČSSR - Hejnice - 26. - 27. 9. 1987

D17	8. Durmonová J.	79:46
H15	4. Milán P.	60:59
H17	10. Dvořáček P.	77:02

45. Mistrovství ČSSR na dlouhé trati - Kysak - 3. 10. 1987

D21	1. Kuchařová A.	
-----	-----------------	--

46. Krajský žebříček - Nová Říše - 3. 10. 1987

H10	1. Habán I.	20:35
H11	4. Procházka J.	24:28
	5. Šnyrch I.	24:45
H13	3. Kovář J.	33:20
H15	1. Milán P.	42:23

H19	2. Čermák P.	66:46
H21	1. Šebesta V.	64:34
	2. Ptáček P.	65:48
H35	2. Skřička T.	82:47
	3. Šnyrch F.	83:20
H40	1. Sláma D.	54:50
	2. Ševčík P.	59:36
	3. Petr A.	60:22
H60	1. Fajt J.	55:03
D10	3. Ptáčková N.	34:59
D13	3. Slámová V.	30:28
D15	3. Šnyrchová I.	38:21
D17	2. Tobiášová A.	44:12
D19	3. Habánová E.	67:18
47. <u>Přebor kraje v nočním OB - Nevšová - 10. 10. 1987</u>		
H17	1. Dvořáček P.	56:57
H19	3. Gryc J.	113:22
H21	3. Pospíšek Z.	89:32
48. <u>Sprinterský pohár - Brno - 11. 10. 1987</u>		
	1. Šebesta V.	
	2. Šuler J.	
49. <u>Přebor ČSR v nočním OB - Č. Budějovice - 17. 10. 1987</u>		
H17	3. Dvořáček P.	57:44
50. <u>Krajský žebříček - Brno - 18. 10. 1987</u>		
D13	4. Slámová V.	20:01
D15	3. Šnyrchová I.	45:24
D17	1. Jebavá M.	61:23
D21	1. Durmonová J.	74:47
H11	2. Doušek F.	18:38
H13	3. Kovář J.	35:27
H15	2. Milán P.	49:06
H21	1. Šebesta V.	64:09
	4. Šuler J.	70:46
H35	1. Zabloudil P.	66:43
	2. Sláma D.	70:29
H40	2. Ševčík J.	70:08

51. Celostátní noční OB - Prostějov - 24. 10. 1987

H17 1. Dvořáček P. 63:13

52. Krajský žebříček - Gottwaldov - 24. 10. 1987

D21 1. Habánová E. 77:26

2. Durmonová J. 79:53

H21 1. Šebesta V. 73:15

2. Ptáček P. 75:43

D11 3. Němcová K. 27:54

D17 1. Tobiášová A. 72:02

H10 2. Habán I. 16:24

H15 2. Šťastný J. 56:41

H19 2. Baďura J. 82:53

H35 1. Sláma D. 78:19

53. Přebor oddílu - Bílovice, Baldovec - 31. 10. - 1. 11. 1987

DH-10 1. Habán I. 14:59 21:49 36:48

2. Žák J. 36:34 42:44 78:18

3. Ptáčková N. 30:57 51:58 82:55

D11 1. Slámová V. 19:45 25:15 45:00

2. Durmonová P. 22:42 32:08 54:50

3. Procházková L. 23:55 32:06 55:41

D15 1. Kuchařová A. 31:06 42:11 73:17

2. Vokounová R. 37:19 44:25 81:44

3. Janotová D. 37:14 46:47 84:01

H11 1. Kovář J. 21:33 25:08 46:41

2. Vřešťál J. 20:23 26:23 46:46

3. Ševčík P. 23:31 26:57 50:28

H15 1. Šebesta V. 45:59 44:22 90:21

2. Šuler J. 45:33 45:00 90:33

3. Ptáček P. 46:12 47:51 94:03

54. November Pohár - MLR - 7. - 8. 11. 1987

D13 5. Durmonová P. 62:75

D35 2. Kolaříková V. 112:21

H13 4. Petr T. 77:50

H15 6. Milán P. 47:19

H50 5. Petr A. 101:57

55. Veřejný OB - Brno - 9. 11. 1987

A	2. Šebesta V.	54:07
B	3. Průša M.	56:48
	4. Slámová V.	62:30

Krajský žebříček - jarní

D11	5. Němcová K.	750,83
D17	3. Jebavá M.	352,76
H11	4. Procházka J.	774,29
	8. Milán R.	732,16
H15	2. Ptáček O.	389,14
H19	1. Siegl R.	403,87

Krajský žebříček - podzimní

D15	2. Šnyrchová I.	403,81
D17	1. Tobiášová A.	404,66
	2. Jebavá M.	402,18
	5. Kovářová I.	381,27
H11	5. Šnyrch I.	773,44
H13	7. Přerost P.	748,62
H19	4. Bažura J.	347,91

Nejlepší v hlavní kategorii na oddílovém přeboru
(Šuler, Šebesta, Ptáček)

ODDÍLOVÝ ADRESÁŘ

Bađura Jan	61800	Bo, Řehořova 48	634540
Cigošová Kateřina	61200	Bo, Těšínská 4	740830
Čermák Pavel	61600	Bo, Foersterova 13	758673
Čermáková Pavla	61200	Bo, Purkyňova 32	
Doušek Filip	61200	Bo, Tylova 5	758633
Dufek Jan	63800	Bo, M. Majerové 10	624758
Dufková Kateřina	63800	Bo, M. Majerové 10	zam. 211/451
Durmon Petr Ing.	61200	Bo, Srbská 36	624758
			785689
			zam. 748800/389
Durmonová Jana	"	"	785689
Durmonová Petra	"	"	785689
Durmonová Radka Ing.	"	"	785689
Dvořáček Pavel	60200	Bo, Čápkova 6	753622
Dvořáček Petr	"	"	753622
Eckstein Michal	60200	Bo, Antonína Slavíka 19	673854
Ecksteinová Hana	"	"	673854
Fajt Josef	61600	Bo, Tůmova 34	330672
			zam. 749292
Gandelová Kateřina	62500	Bo, Sverdlovova 17	323988
Gryc Jan	63800	Bo, Kupkova 65	623750
Habán Aleš	66603	Tišnov, Cihlářská 881	893/85233
			zam. 26701
Habán Ivo	62100	Bo, Palackého nám. 9	773197
Habánová Eva	66603	Tišnov, Cihlářská 881	893/85233
Hemzal Dušan	60200	Bo, Leninova 87	
Hlaváček Jan	63700	Bo, Jasanová 26	
Janota Radovan	62800	Bo, Hájkova 11	zam. 314-2229
Janotová Dobra	"	"	
Jebavá Marcela	63800	Bo, Hakenova 18	622827
Jeschkeová Eva	60200	Bo, Bayerova 32	740084
Jindrová Iva	62300	Bo, Chalabalova 1	
Jurnečka Ivo	60300	Bo, Rybářská 3	336921
Kasperová Tereza	61500	Bo, Jílkova 125	632940
Klimesh Dan	61300	Bo, Novotného 45	626786
Kocmanová Alena	60200	Bo, Burešova 12	746923
Kolařík Zdeněk	67801	Blansko, Kamnářská 6	
			zam. 81-823/2120
			zam. 81-822/508
Kolaříková Věra	66444	Ořechov, Divadelní 15	zam. 3137/616
Komínek Jiří	"	"	
Komínková Zora	"	"	
Kovář Jaroslav	63800	Bo, Studená 22	621911
Kovářová Iva	"	"	621911
Krčma Milan	62500	Bo, Voroněžské nám. 14/2	
Kuchařová Ada	62300	Bo, Stamicova 1	382659
			zam. 747251
Kummer Jan	61600	Bo, Záhřebská 7	754907
Mach Radovan	61200	Bo, Purkyňova 31	745172
Milán Pavel st.	61500	Bo, Nopova 33	zam. 637497
Milán Pavel ml.	"	"	
Milán Radek	"	"	
Minařík Luboš Ing.	62300	Bo, Richterova 1	zam. 792397

Němcová Kateřina	60200	Bo, Tomešova 8	334572
Němeček Petr	60200	Bo, Bayerova 26	757051
Nevřivová Lenka	62100	Bo, Ovocná 2	
Novotná Dobruše	61600	Bo, Pod kaštany 12	747938
Novotný Martin	63800	Bo, H. Malířové 8	623192
Novotný Vítězslav	61600	Bo, Pod kaštany 12	747938
Nykodým Petr	61600	Bo, Minská 22	755409
Ondroušek Jan	60200	Bo, Fišova 9	678580
Palát Daniel	62300	Bo, Chopinova 9	382231
Pellantová Iva	60200	Bo, Veverčí 6	759098
Petr Alois Ing.	63800	Bo, Soběšická 119	625011
			zam. 748800/384
Petr Tomáš	"	"	625011
Pospíšek Zbyněk Ing.	62800	Bo, Staré zámky 17	zam. 22883
Procházka Jan RNDr.	62400	Bo, Čoupkových 16	zam. 749900/89
Procházka Jiří	"	"	
Procházková Helena	"	"	zam. 748800/243
Procházková Lucie	"	"	
Prokeš Jan	62100	Bo, Žitná 21	775516
Průša Michal	60200	Bo, Ant. Procházky 10	336957
Přerost Pavel	60200	Bo, Sokolská 14	743915
Ptáček Ladislav Ing.	66445	Silůvky 240	zam. 891-921741-9/012
Ptáček Ondřej	62100	Bo, Meruňková 10	774173
Ptáček Pavel	66445	Silůvky 226	
Ptáčková Michaela	66445	Silůvky 240	
Ptáčková Nikol	"	"	
Rohovský Vlastimil Ing.	62300	Bo, Axmanova 4	zam. 323011/48
Sedláček Jan JUDr.	60200	Bo, Lerchova 3	zam. 673911/35
Siegl Roman	62400	Bo, Čoupkových 16	782641
Sláma Dušan Ing.	60200	Bo, Jeselská 20	753505
			zam. 338236
Slámová Hana MUDr.	"	"	753505
Slámová Veronika	"	"	753505
Smejkal Pavel Ing.	60300	Bo, Výstavní 8	3309341
			zam. 671911/305
Sobotková Věra	61500	Bo, Vápenka 3/5	
Soukup Karel	60200	Bo, Lerchova	
Sponar Jan Ing.	60300	Bo, Kanínky 4	
Sponarová Blanka	"	"	
Strejček Petr	62100	Bo, Úprkova 9	773890
Sváková Vladislava	61400	Bo, Lozíbky 31	625345
Šantavý Jiří	63800	Bo, Soběšická 119	625012
Šebesta Vlastislav RNDr.	61800	Bo, Krausova 3	631195
			zam. 748800/309
Ševčík Jiří Ing.	63500	Bo, Štouračova 15	zam. 627141
Ševčík Martin	"	"	
Ševčík Petr	"	"	
Šnyrch František	61400	Bo, Lozíbky 29	623439
			zam. 773223
Šnyrch Igor	"	"	623439
Šnyrchová Ivana	"	"	623439
Šťastný Jiří	61300	Bo, Zemědělská 20	675144
Šuler Josef	61600	Bo, Vychodilova 23	757648
Švrček Filip	61300	Bo, Babičková 27	678792

Tobiášová Andrea	60200	Bo, Jiráskova 12	
Tománek František JUDr.	64400	Bo, Weissova 4	zam. 627141
Tomeček Martin	61300	Bo, Helfertova 7	671642
Tomeček Petr		"	671642
Tomková Hana	63600	Bo, Bělohorská 52	632874
Uhmann Petr Ing.	63500	Bo, Černého 43	zam. 672341/376
Uhmannová Radka MUDr.		"	zam. 315/609
Urban Tomáš	61600	Bo, Sabinova 2	
Vaňková Marie Ing.	68301	Rousínov, V sídlišti 23	
			zam. 896-92451/216
Vážanský Filip	61200	Bo, Hutařova 31	787515
Vážanský Mojmír RNDr.		"	787515
			zam. 322432
Vlček Jan	61800	Bo, Kovácká 5c	634675
Vřešťál Jan RNDr. CSc.	61600	Bo, Poznaňská 12	755382
			zam. 746555
Vřešťál Jan		"	755382
Vřešťálová Ludmila		"	755382
Vřešťálová Marie Ing. CSc.		"	755382
			zam. 3137
Výborný Ondřej	60200	Bo, Ant. Slavíka 5	679422
Zabloudil Pavel Ing.	61200	Bo, Palackého 6	zam. 748800/239
Zabloudil Radek		"	
Žák Jan	62500	Bo, Voroněžské nám. 15	
Žigárdy Štefan ml.	62500	Bo, Kujbyševova 8	
Žigárdy Štefan st.	61200	Bo, Galandauerova 9	zam. 692/486
Žigárdyová Libuše		"	zam. 24824

Naše úspěšná výprava na jarních třídních závodech v Konici

SPORTOVNÍ KALENDÁŘ NA ROK 1988

2.-4.4.	Soustředění	
10.4.	1. závod KŽ + družstva	Žabovřesky
16.4.	Přebor kraje na dl.trati	Jihlava
16.4.	Městská soutěž žactva	
20.4.	Pionýrská liga OB-3.kolo	VŠZ Brno
23.4.	2. závod KŽ + družstva	Kostelec n.H.
30.4.	Městská soutěž žactva	
30.4.	Přebor ČSR na dl.trati	Adamov
7. - 9.5.	Soustředění	
11.5.	Finále pionýrské ligy	TESLA
14.5.	CŽ E, A	Praha
14.5.	CŽ B + 3. závod KŽ	Kroměříž
15.5.	CŽ E, A	Praha
15.5.	CŽ B + 4. závod KŽ	Gottwaldov
21.5.	CŽ E, A, B	Šumperk
22.5.	CŽ E, A, B	Opava
28.5.	5. závod KŽ + družstva	TESLA
4.6.	CŽ E, A	Třinec
4.6.	CŽ B + 6. závod KŽ	Jihlava
5.6.	CŽ E, A	Zázrivá
5.6.	CŽ B + 7. závod KŽ	Zdár n. Sáz.
11.6.	Městská soutěž žactva	
11.6.	Kvalifikace štafet	Praha
12.6.	Kvalifikace štafet	Praha
18.6.	Přebor Brna	Žabovřesky
19.6.	Štafety o Pohár KDPM	Brno
25.6.	Městská soutěž žactva	
25.6.	Kvalifikace štafet	Opava
26.6.	Kvalifikace štafet	Opava
8.-10.7.	Pohár Wawelu	Krakow
14.-17.7.	Čtyřdenní čtyřlenné štafety	Tallin
29.-31.7.	Mezinárodní OB	VŠZ Brno
4.6.8.	Grad Prix Slovakia + Světový pohár	Košice
9.-13.8.	5 dnů OB	Jičín
13.-14.8.	O tves Conard(jedn.+štaf.)	Budapest
3.9.	Přebor kraje - jednotlivci	Konice
4.9.	Přebor kraje - štafety	Prostějov
10.9.	1 závod KŽ	L-I Brno
10.9.	Přebor ČSR-jednotlivci	Plzeň
11.9.	Přebor ČSR - štafety	Plzeň
17.9.	2. závod KŽ	Adamov
24.9.	3. závod KŽ	Třebíč(Kyjov)
24.9.	Mistrovství ČSSR	Nitra
25.9.	Mistrovství ČSSR	Nitra
1.10.	Mistrovství ČSSR na dl.trati	Trutnov
1.10.	4. závod KŽ	Třešť(Olomouc)
8.10.	Přebor kraje v nočním OB	Kroměříž
15.10.	Přebor ČSR v nočním OB	Ostrava
15.10.	5. závod KŽ	Jihlava(Gottwal.)
22.10.	Celostátní noční OB	Bratislava
22.10.	6. závod KŽ	Zdár n. S.
29.10.	PŘEBOR ODDÍLU	
30.10.	PŘEBOR ODDÍLU	
5.11.	7. závod KŽ	Prostějov